

6. marts 2017

FM 2017/184

I henhold til § 33, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende beslutningsforslag.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at tilpasse Selvstyrets bekendtgørelse nr. 10 af 12. juli 2010 om lærlinge i bygge- og anlægsarbejder efter anvisningerne i bilag A, som er vedlagt forslaget.

(Medlem af Inatsisartut Bendt B. Kristiansen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Man har i de senere år drøftet praktikpladsmangelen for folk der ønsker læreplads indenfor byggefagene meget, desuagtet er det så som så med løsninger der er kommet ud af disse debatter.

Det forekommer mig derfor at tiden nu er inde til at genvurdere de krav vi stiller til offentlige byggerier, jf. § 35 i Inatsisartutlov nr. 11 af den 2. december 2009, for hvis ikke vi gør det, kan vi ikke komme med en mærkbar løsning på praktikpladsmangelen.

Det er betænkeligt når mindst 40 % af finansieringen af byggerier af andelsboliger og boligbyggerier bliver finansieret af det offentlige, dvs. Selvstyret og kommunerne, hvorfor man bør stille øgede krav om flere praktikanter ifm., bygge og anlægsopgaver. Det offentlige anvender store summer til byggeri og finansiering af privatboliger via diverser låneordninger. På samme tid har mange unge svært ved at finde en praktikplads. Dette problem bør vi sammen sigte på at afhjælpe.

For den viden vi har siger, at der findes arbejdspladser der tager et stort medansvar og ansætter praktikanter, selv om de ikke udfører det arbejde som kræves, mens der på den anden side er arbejdspladser der lige kun akkurat opfylder mindstekravet for ansættelse af praktikanter, selv om de byggerier de udfører for det meste bliver finansieret af det offentlige, og det mener jeg ikke er retfærdigt. De virksomheder der udfører byggerier som finansieres af det offentlige skal alle have praktikanter.

I lyset af ovenstående skal det vurderes om de lovgivningsmæssige krav ifm. udbud er for slappe, for når et byggeri er 3-6 mio. kr. værd, så kræves der 1 – jeg gentager 1 – praktikant, og dette er for lidt. Vi mener derfor at tiden er moden til Naalakkersuisut bør tilpasse bekendtgørelsen efter de anvisninger, der er skitseret i bilag a.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Eftersom der ønskes meget begrænsende tilretninger i bekendtgørelsen er det vurderingen at disse kan holdes inden for direktoratets driftsbevilling. Det vurderes at ændringen højst med alt inklusiv vil koste omkring en tiendedel AC-årsværk af 50.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Når krav i forbindelse med offentliges byggerier bliver strammet op, så vil det medføre ansættelse af flere praktikanter. Virksomhederne vil få større omkostninger ifm. ansættelse af flere praktikanter og for aflønning af disse. Disse øgede omkostninger vil blive overvæltet på byggeprisen, der vil blive forhøjet. Disse øgede omkostninger skal bæres af både det offentlige og private boligkøbere.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Når der bliver flere muligheder for praktikpladser, så kan man forestille sig, at flere vil få uddannelse. Tiltaget vil fremme, at der bliver flere unge grønlændere, der får en håndværksmæssig uddannelse inden for byggebranchen. Dette vil i det lange løb virke begrænsende på import af arbejdskraft. Lønningerne og personaleomkostninger i byggesektoren er attraktive, det er derfor forbundet med langsigtede økonomiske fordele for Grønland, at flere unge fastboende sluses ind i branchen ved målrettede tiltag.